Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

П'ятниця, 12 червня 2009 року • № 83 (2182) • Ціна вільна

МИ НЕ ШУКАЄМО ЛЕГКИХ ШЛЯХІВ?

НА ПІЖОНІВ ЗАВЖДИ ОЧІКУЄ РОЗПЛАТА

Зустріч із національною збірною Казахстану українські поціновувачі короля спорту очікували в двоякому емоційному стані: з одного боку, превалювала переконаність у нашій перемозі, ба, навіть більше — з великими рахунком; а з іншого, не полишала впевненість, що, за давньою звичкою, наші футболісти обов'язково щось "вчудять". На жаль, ближчим до реальності виявилося друге передчуття: ми з великими труднощами переграли колектив, який поступився англійцям із сумарним рахунком 1:9. І причиною цього є те, що українські репрезентанти вийшли на поле з явним наміром зробити суперника однією лівою — такі, даруйте, піжонські дії «синьо-жовтої» команди не могли зостатися без покарання. Початок нібито "прохідного" матчу, а ми горимо — 0:1.

У цей момент пригадалися наші численні "проколи" в матчах із непретензійними командами – від кількох невдач із Вірменією до недавньої — Литвою, в ситуаціях, де очки були життєво необхідні, проте українці не здобували їх у повному обсязі.

Зрівняти рахунок "синьо-жовті" спромоглися під кінець першого тайму, а вийти вперед — на початку другого. Після цього почалося те, чого ми найбільше боялися: хлопці Михайличенка зупинилися, фактично не прагнучи закріпити перевагу, і, як варто було очікувати, мало не поплатилися за це — казахи створили два моменти, котрі могли поховати наші шанси на наступний мундіаль. За великим рахунком, їм для нічиєї елементарно не вистачило майстерності, та й удача була на нашій стороні...

Пройдемося в кількох словах по персоналіях. Гра у воротах Богуша підтвердила, що по-справжньому класних кіперів у нас сьогодні немає, наявна надія на їх потенційне пришестя. Дії крайніх захисників України змушують підозрювати їхню залежність від власного нас рою, що для загального успіху загрожує значними проблемами. Варто поставити під сумнів відповідність вимогам сучасного футболу донеччанина Гая й дніпропетровця Ротаня: у першого левова частка пасів спрямовані назад, до своїх воріт, а другий, як на мене, надто повільний і академічний — стільки часу на роздуми "що робити з м'ячем?" він отримає хіба що в поєдинку з андорцями. Що ж до чергового невдалого матчу Вороніна... А скільки їх було — вдалих?

Зважаючи на все це, виникає головне запитання: чим спровокована така незрозуміла нестабільність вітчизняної національної команди, що проявляється в іграх із полярними точками амплітуди якості її гри? Що необхідно зробити, аби позбутися "вміння" організовувати інфарктні сценарії матчів, які часто мають для нас песимістичне закінчення?

І, насамкінець, повинен сформулювати інше запитання, котре певним чином доповнює попереднє: чи настане той час, коли вітчизняні команди без проблем обіграватимуть суперників значно нижчих за класом?

Володимир БАНЯС.

КОМАНДИ	1	2	3	4	5	6	І	В	Н	П	М	О
1. АНГЛІЯ			2:1		5:1	6:0	7	7	0	0	26-4	21
2. ХОРВАТІЯ	1:4		2:2		3:0	4:0	6	3	2	1	12-6	11
3. УКРАЇНА		0:0		1:0	2:1		6	3	2	1	9-6	11
4. БІЛОРУСЬ	1:3					5:1	5	3	0	2	14-7	9
5. КАЗАХСТАН	0:4		1:3	1:5		3:0	7	1	0	6	7-22	3
6. АНДОРРА	0:2	0:2		1:3			7	0	0	7	2-25	0

КРІВЦІ НАМ ПОПИЛИ

КИЇВ

УКРАЇНА — КАЗАХСТАН — 2:1 (1:1).

10 червня. 20.00. Стадіон "Динамо" ім.В.Лобановського. 10500 глядачів.

Суддя: Б.Пайшау (Португалія).

Україна: Богуш, Мандзюк, Русол, Чигринський, Шевчук, Гай, Тимощук, Ротань (Калиниченко, 81), Назаренко, Милевський, Воронін (Селезньов, 68). ***Запасні***: П'ятов, Ярмаш, Іщенко, Левченко, Гоменюк. ***Тренер***: Олексій Михайличенко.

Казахстан: Мокін, Кіров (Ірісметов, 80), Абдулін, Кислицин, Карпович, Нусербаєв (Травін, 63), Скорих, Хижніченко, Кукеєв, Логвиненко, Ербес (Аверченко, 74). ***Запасні***: Фомічов, Малінін, Ібраєв, Мукашев. ***Тренер***: Бернд Шторк.

Голи: Назаренко (33, 47) — Нусербаєв (19).

Попередження: Нусербаєв (32).

А полоскотали нерви нам казахи, хто б міг подумати? Причому — двічі. Вперше — коли відкрили рахунок, а вдруге — коли на 86-й хвилині отримали реальний шанс зробити рахунок 2:2, і хтозна, встигли б тоді наші хлопці схилити чашу терезів на власний бік. А ви кажете, навіщо такі збірні, як Казахстан, Андорра грають у відборі, мовляв, треба їх відправити у попередній кваліфікаційний турнір. А прикладів, коли "карлики" плутають всім карти, відбираючи очки в грандів, зростають з кожним відбором. То Ліхтенштейн відчебучить сенсацію, то Люксембург перегрas з якогось дива на виїзді Швейцарію. Так що, ми з казахами малою кров'ю обійшлися. Переграли, та й цьому будемо раді. Гра української збірної вже стала традиційною: граємо залежно від рівня противника. Чи-то буде Англія, чи Казахстан.

Звичайно, в будь-якому відбірному поєдинку збірної на першому місці стоїть сам факт перемоги, позитивний результат. Однак у деяких матчах важливу роль відіграє й різниця забитих м'ячів, навіть для простої втіхи вболівальників, яким хочеться побачити розгром суперника нижчого класу. Втім, у даній ситуації була й важливіша причина: адже для того, щоб випередити хорватів у таблиці, потрібно враховувати й цей чинник, цілком можливо, що справа дійде й до різниці забитих — пропущених м'ячів. Бажаної різниці ми не отримали.

Стартовий склад збірної України, в цілому, був витриманий "в загребських тонах", з трьома невеликими поправками. "Поправка на Шевченка" була вимушеною, викликаною ушкодженням капітана господарів, а ось два донеччанина, П'ятов з Кучером, схоже, "потрапили під оргвисновки". Ми, зрозуміло, не знаємо всіх подробиць тяжких дум, що мучили Олексія Олександровича довгими безсонними ночами, але цілком можемо припустити, що головний тренер залишився не дуже задоволений окремими епізодами у грі "гірників" на "Максимирі". Отже, Олексій Михайличенко в "основу" визначив наступних бійців: у воротах — Станіслав Богуш; в обороні (справа наліво) — Віталій Мандзюк, Дмитро Чигринський, Андрій Русол, В'ячеслав Шевчук; центральні півоборонці — Анатолій Тимощук та Олексій Гай (хавбек "Шахтаря" грав на незвичній для себе позиції атакуючого півоборонця), лівий хавбек — Руслан Ротань, правий — Сергій Назаренко; пара форвардів — Артем Милевський та Андрій Воронін. При цьому відразу відзначу, що Ротань і Назаренко хвилин через десять після стартового свистка помінялися флангами і далі грали саме так: Ротань, праворуч, Назаренко — ліворуч. Можна я склад та розстановку казахів не буду називати? Дякую!

Неприємності у ворота Олександра Мокіна могли прийти вже на третій хвилині, але Артем Милевський з вигідної позиції не зміг завдати виразного удару по воротах після прострільної передачі Сергія Назаренка. І хоча після цього події в матчі розвивалися нецікаво, наші на стартовому відрізку зуміли створити ще один напівмомент, але Олексій Гай, що вправно розправився із захисником, з меж штрафної не зміг пробити частокіл з ніг на шляху до мети. В цей час звертав на себе увагу не найкращий функціональний стан Анатолія Тимощука, якого звикли бачити завжди в ідеальній формі. Новачок мюнхенського "Байєрна" постійно помилявся при передачах — за матч я нарахував з десяток неточних пасів.

У той же час, казахи прагнули чіплятися за м'яч у центрі поля й дещо в них виходило. І на 18-й хвилині гри в них все вийшло, навіть дуже. Нусербаєв, Ербес і Кукеєв закрутили якусь дивну карусель біля нашої штрафної, м'яч опинився в Кукеєва на хорошій позиції для удару, який миттєво і послідував. При цьому м'яч спочатку зрикошетив об чиюсь ногу, а потім Русол намагався вибити його головою, але потрапив у голову Нусербаєва, від якого круглий опинився в сітці. Дещо метушлива атака, але так і повинні забивати такі команди, а чому в цьому веселому сум'ятті так активно взяли участь наші захисники — не зрозуміло. Холодний душ на голову українських уболівальників. І добре, що ще до перерви красень-гол зі штрафного забив дніпропетровець Назаренко — 1:1, а то б довелося приходити до тями багатьом завдяки валідолу.

Картину гри другого тайму визначив швидкий гол. Милевський красивою передачею вивів на ударну позицію все того ж Назаренка, і хоча кут для удару був досить гострим, футболіст "Дніпра" таки оформив дубль. Ніби перевагу українці здобули, тепер треба було нарощувати її, збільшуючи різницю. А от з цим уже виникли проблеми. До штрафного майданчика ніби доходили, але далі губилися. Кілька таких-сяких нагод виникло. Але Воронін, Ротань, Милевський їх змарнували. Ближче до закінчення матчу трибуни вже почали посвистувати, потім і це набридло присутнім на київському стадіоні імені В.Лобановського, і народ відверто занудьгував. На трибунах стало тихо.

А тим часом підійшов час показувати свої зуби збірній Казахстану. Поганий той аутсайдер, який не скористається ситуацією вставити палицю в колеса. Слизький рахунок — це завжди привід навідатися до воріт супротивника. Наші гості діяли дуже небезпечно. Після проходу Кислицина і блискучого паса в центр штрафної Аверченко опинився зовсім один з м'ячем в 10-ти метрах від воріт. Форвард казахів хотів зняти павутиння з воріт Богуша, але одна справа хотіти, а інша — виконати. М'яч пройшов трохи вище поперечини.

Отже, збірна України після цієї перемоги обійшла білорусів і зрівнялася за очками з хорватами, але поступається підопічним Білича за різницею м'ячів (+3 проти +6). В цілому, ситуація в групі продовжує складатися для українців вельми й вельми перспективно. Хорватія й Білорусь в двох прийдешніх поєдинках ще поп'ють один у одного крові, а нам в наступній домашній зустрічі проти Андорри терміново треба щось робити з різницею м'ячів. Далі— ключова битва в Мінську, а далі — з англійцями. Поки не забігатимемо наперед, варіантів може бути тьматьмуща.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Найкращий матч Ротаня за останні років п'ять.

Милевського розбирають на сувеніри.

Бернд ШТОРК,
головний тренер збірної Казахстану:

— Я задоволений грою своєї команди. Така гра проти команди з таким високим рейтингом, як Україна — це гарний результат. Ми зробили крок уперед, і ми на вірному шляху. В нас, напевно, наймолодша збірна. Треба визнати, ми гідно боролися проти України. Наш дев'ятий номер (Шторк, напевно, не знає, хто він. — ***Прим.авт.***) був сьогодні дуже гарний. Під кінець ми могли зрівняти рахунок, втім, й українці могли збільшити перевагу. Все одно ми можемо пишатися своєю командою.

Олексій МИХАЙЛИЧЕНКО,
головний тренер збірної України:

— Грати вже вміють всі команди, ще перед матчем я припускав можливість такої гри, бо коли одній команді дуже треба і по ній це дуже видно, то інша розкутіша, на ній немає вантажу відповідальності. Вона психологічно стійкіша. Тому ми зіграли в обороні дуже недобре. Деяких гравців я сьогодні не впізнав, на жаль. Прізвища називати не буду, оцінка може бути емоційна і помилкова, але ми передивимося моменти в спокійній атмосфері, коли розбиратимемо гру. На таких іграх теж вчаться, треба вміти грати проти "маленьких" команд, для котрих за щастя вивезти очко чи три. Треба вчитися вигравати в таких команд солідно.

ЛОНДОН

Англія — Андорра — 6:0 (3:0).

Стадіон "Уемблі". 57897 глядачів.

Суддя: Б.Нейхуйс (Голландія).

Англія: Грін, Джонсон, Ешлі Коул (Брідж, 63), Джеррард (Ешлі Янг, 45), Лескотт, Террі, Бекхем, Лемпард, Крауч, Руні (Дефо, 45), Уолкотт.

Андорра: Хесус (Гомес, 89), Альварес, Айала, Гарсія, Соней, А.Ліма (Валес, 47), І.Ліма, Морено, Віейра, Сильва (Фернандее, 79), Хіменес, Андорра.

Голи: Руні (4, 39), Лемпард (29), Дефо (73, 76), Крауч (79).

Думається, що в позитивний результат для збірної Андорри в сьогоднішньому матчі не вірив ніхто, навіть нестримні оптимісти, що вболівають за цю команду. Але навіть їхній оптимізм випарувався вже на четвертій хвилині, коли Руні ударом головою розпечатав ворота гостей після навісу Джонсона.

Продовження довелося чекати майже півгодини. Тео Уолкотт зробив все, щоб його партнерові Френку Лемпарду нічого не заважало: після передачі "каноніра" півзахисник "Челсі" знаходився в гордій самотині в районі одинадцятиметрової позначки. Удар з ходу — і вже 2:0. А незадовго до перерви другий свій гол організувала парочка Джонсон — Руні. Знову подача першого, і, знову ж таки, захисники Андорри втратили верткого форварда "манкуніанців" — 3:0. Добивати гостей англійці взялися в останню двадцятихвилинку матчу.

І вже свій третій асистентський бал в поєдинку заробив Джонсон. Цього разу його подача з кута поля знайшла Джермейна Дефо, якого теж ніяк не можна назвати гренадером. Легкий кивок головою — 4:0. Через три хвилини на рахунку Дефо значився вже дубль: форвард виявився першим на добиванні після пострілу з штрафного Девіда Бекхема — 5:0. А увінчав розгром "карлика" довготелесий Пітер Крауч, який скористався випадковим відскоком у ворожій штрафній — 6:0.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

ШКІРЯНИЙ М'ЯЧ

ПЕРЕМОЖЦІ МЕШКАЮТЬ У ЛЬВОВІ

ПРИВІТАННЯ УЧАСНИКАМ ВСЕУКРАЇНСЬКИХ ФІНАЛЬНИХ ЗМАГАНЬ З ФУТБОЛУ НА ПРИЗИ КЛУБУ "ШКІРЯНИЙ М'ЯЧ"

ДОРОГІ ДРУЗІ!

Мої найщиріші вітання учасникам фінальних змагань на призи клубу "Шкіряний м'яч"!

За рівнем розвитку футболу в країні роблять висновки про саму державу. Побачивши гру, яку продемонстрували на турнірі юні гравці, можу сказати, що в України — велике майбутнє! Всі вісім колективів грали дуже добре.

Компанія "Данон" пишається тим, що має можливість відправити команду-переможницю до Бразилії, де львів'яни репрезентуватимуть Україну на міжнародному турнірі.

Хлопці! Ми спостерігатимемо за вашою грою. Зробіть, будь ласка, так, аби українцям було чим пишатися!

Висловлюю величезну подяку Федерації футболу України, Асоціації аматорського футболу України, Міністерству освіти й науки, Міністерству у справах сім'ї, молоді та спорту, а також усім "данонівцям", які працювали задля спільної ідеї. Щире спасибі батькам наших юних футболістів — без вашої підтримки ми не мали б маленьких, але вже таких яскравих "зірочок" українського футболу!

Успіхів вам, друзі, й надалі! Хай мрії неодмінно здійснюються!

Даріо МАРКЕТТІ,
генеральний директор компанії "Данон" Україна".

УВАГА, КОНКУРС

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Газета "Український футбол" спільно з Асоціацією аматорського футболу України оголошує конкурс на найкраще футбольне фото дитячого футболу. Учасником наших змагань може стати кожен — аби знайшовся фотоапарат і цікавий епізод для знімка.

Підсумки змагань будуть підбиті в листопаді, а в грудні, у День народження газети "Молодь України", переможці отримають цінні подарунки.

Наголошуємо, що в конкурсі братимуть участь лише фотографії із юними футболістами. Тож ласкаво просимо!

УСМІШКИ, РАДІСТЬ І ВОГНИКИ В ДИТЯЧИХ ОЧАХ

Ну ось і визначився переможець змагань на призи клубу "Шкіряний м'яч" серед дітей середньої вікової групи (1997-го року народження). Як багато хто й прогнозував, до Бразилії нинішнім літом поїде команда зі Львова. Так, хлопці львівської школи № 73 представлятимуть Україну у вирішальному раунді міжнародного "Кубка націй "Данон", який цьогоріч вперше пройде за межами Франції. Таке нововведення організаторів турніру приурочене до десятирічного ювілею змагань. На думку "данонівців", кращого місця для визначення володаря ювілейного "Кубка націй Данон" годі й шукати. Утім, переїзд фіналу жодним чином не вплине на вже сформовані традиції дитячого футбольного свята. Так славетний французький футболіст Зинедін Зидан, який є одним зі спонсорів змагань, обов'язково особисто вручить трофеї переможцям.

Отже, про шлях львів'ян до омріяної Бразилії. Зональні змагання, які організовує Асоціація аматорського футболу та клуб "Шкіряний м'яч" за підтримки Федерації футболу України, проходили протягом усього навчального року. Команди-учасниці за територіальним принципом були поділені на вісім зон. Переможець кожної з них і приїхав днями до Києва. Цього року до вісімки команд-фіналістів потрапили: загальноосвітні школи № 35 Чернігова, № 3 Алушти (АР Крим), № 20 Вінниці, № 73 Львова, № 296 Києва та селища Топорівці (Чернівецька область), а також навчально-виховні комплекси селища Щасливе (Київська область) та № 26 міста Кіровограда. Саме ці колективи 9-го та 10-го червня визначали поміж себе найсильнішого. Першого ігрового дня змагання проходили в двох групах, на які були розбиті учасники. Хлопці зіграли по матчу з кожним зі своїх опонентів у межах сформованої "четвірки", розподіливши таким чином місця з першого по четверте. 10 ж червня відбувалися стикові матчі, відповідно, за сьому, п'яту, третю та першу сходинки. Спочатку визначився володар сьомого місця. Перемігши ЗОШ № 296 міста Києва, ним стала команда з Алушти (ЗОШ № 3). У боротьбі за п'яту позицію вінничани виявилися сильнішими за хлопців із села Топорівці Чернівецької області (до речі, торік саме топорівчани середньої вікової групи стали переможцями турніру й провели незабутній тиждень у Франції). Володарями бронзових медалей змагань стала команда зі Щасливого, яка впевнено переграла однолітків із Кіровограда. Ну, і фінал дав нам нового тріумфатора: команда львівської ЗОШ № 73 у непростому протистоянні з чернігівцями здобула золото.

Це, так би мовити, офіціоз. Насправді ж суть, мабуть, навіть не в тому, хто яке місце зайняв. І це я зрозуміла безпосередньо відвідавши турнір.

Почалося все банально: сім років проживання в столиці ніяк не гарантують мені відмінного знання міста, тому перш, ніж потрапити на стадіон НТБ імені Банникова, я заблукала... Добряче "допомогли" ще й ремонтно-будівельні роботи довкола НСК "Олімпійський", завдяки яким відома мені стежина на верхні тренувальні поля виявилася перекритою. Але ж світ, як-то кажуть, не без добрих людей: показали, розказали, направили. Словом, не пройшло й години, як я дісталася до місця призначення. Зважаючи на це, а також на неймовірну спеку, що випробовує цими днями столицю, на стадіон прийшла не в найкращому настрої. Думалося швидше не про футбольне дійство, яке за кілька хвилин мало розгорнутися перед нічим не захищеними від безжального сонячного проміння трибунами, а про який-неякий прохолодний куточок (та хоча б моє робоче місце в редакції). Однак, на жаль...

Тим часом чотири команди хлопчаків у красивих футбольних формах висипалися на газон, умовно розділений на два поля. Стало зрозуміло, що паралельно відбуватиметься два матчі (за сьоме та п'яте місця). Юні ж футболісти проводили розминку. Скажу чесно: на футбольних матчах не бувала давненько, але та атмосфера, яка їм передує, пригадалася вмить. Дванадцятирічні хлопчаки, під керівництвом наставників, старанно виконували вправи — як дорослі, по-серйозному. Ніякої тобі халтури чи небажання повторювати запропоновані елементи, сама сконцентрованість і націленість на боротьбу.

І ось рефері дав свисток. Щиро кажучи, трохи незручно було спостерігати одразу за двома поєдинками, тому пріоритетним обрала для себе бій за п'яту сходинку. Тим паче, що цікаво було подивитися, як гратиме команда із Чернівецької області (до речі, одна з двох, яка представляла не міста, переважно, обласні центри, а звичайну сільську школу), яка торік відряджала свій десант на французьку землю. Одразу скажу, що вибір зробила правильний. Звісно, відчувалося, що хлопці в футболі не так давно (переважна більшість — років три-чотири), вчитися їм ще є чому, але ж бійцівський дух нічим не приховаєш!

Думаю, стовпчик термометра впевнено перейшов тридцятиградусну позначку в ту пору, а юні футболісти цього наче й не помічали. Атакували більше топорівчани, вінничани ж шукали щастя в контрвипадах, які, втім, теж траплялися частенько. У першій двадцятихвилинці цього матчу (хлопці грали два тайми по двадцять хвилин кожен) голів глядачі не побачили. Друга ж половина зустрічі принесла два м'ячі. Команда з Чернівецької області, надто захопившись атакувальними діями, пропустила. А потім, не встигнувши оговтатись, розпочала з центра поля вдруге... "Засмутилися?" — запитала в батьків, які підтримували своїх хлопчаків на трибунах. "Є трохи, але ж це всього лише гра, а сам приїзд до столиці на такі змагання — то величезне свято для наших діток".

Та й справді, з чим порівняти ту атмосферу, яка панувала на стадіоні під час змагань? Душевно, тепло, щиро й по-домашньому. Навіть мій не найкращий настрій, про який згадувала на початку розповіді, потроху зник. Раніше ніколи не помічала за собою надмірної екзальтації щодо дітей, а тут тільки й думала про те, які вони все ж хороші: відкриті, трохи наївні... Змусив мимовільно спіймати себе на посмішці й кумедний динозаврик, символ спонсора турніру, торгової марки "Данон". Чудо-звірятко впродовж змагань підгодовувало учасників змагань своєю продукцією, щедро роздаючи хлопчакам, а також їхнім молодшим братикам та сестричкам, які прийшли на стадіон, йогурти, "растішки". А що дітям треба ще для свята? Ласощі й розваги. Все це минулої середи на затишному стадіончику імені Банникова було. І ніякі пропущені м'ячі не затьмарили тієї приємної атмосфери.

Про голи, до речі. У матчі за сьоме місце, який відбувався паралельно з уже описаним, перемогу здобули гості з Алушти. Але й кияни продемонстрували гідний футбол. Примітно також, що столичну команду тренують дві жінки (!), що для футболу загалом, та й для турніру на призи клубу "Шкіряний м'яч" є подією непересічною й дуже цікавою. Мабуть, той факт, що підопічні прекрасних наставниць увійшли до "вісімки" найкращих команд України, зайвий раз підтверджує, що українські представниці прекрасної половини людства в усьому можуть і вміють себе проявити. Словом, наші жінки — найкращі, чого й не треба було доводити, і так зрозуміло!

А тим часом на поле вийшла нова "порція" хлопчаків. Тут уже йшлося про призові місця, адже спочатку мала бути розіграна "бронза", а потім і "золото". Може, не зовсім справедливим, але все ж небезпідставним буде твердження про те, що друга команда, яка репрезентувала Київську область, (село Щасливе), "помстилася" за своїх земляків, котрі посіли восьме місце. Хлопчаки з пристоличного НВК без особливих зусиль впоралися з кіровоградським колективом. Однак слід віддати належне й останньому. Поступаючись 0:3, вихованці НВК № 26 міста Кіровограда знайшли в собі сили на гол престижу — у цьому юні хлопчаки можуть бути гідним прикладом і для своїх дорослих партнерів.

І до фіналу. Все ж центральний матч недаремно мав такий статус. Тут і швидкості зовсім інші, й техніка роботи з м'ячем на рівні. Цікаво було спостерігати й за маленькими зірочками, які так і виблискували на зеленому газоні — це дає надію на те, що український футбол має гідну перспективу. Щодо матчу, то перший його тайм проходив здебільшого в атаках львів'ян, які ще до зустрічі вважалися фаворитами. У другій двадцятихвилинці чернігівці, підбадьорювані чималою групою підтримки на трибунах, суттєво додали, створивши кілька непоганих голевих ситуацій. Вже здавалося, що хлопці з півночі от-то зрівняють рахунок (на той час львів'яни вели 1:0), але натомість ще раз забила команда із заходу. Що ж, впевнена перемога для гідного колективу.

Далі була церемонія нагородження. Кожен із восьми колективів отримав від організаторів змагань пам'ятні нагороди та подарунки. Також хлопців привітали перший віце-президент і виконавчий директор ФФУ Олександр Бандурко, заступник міністра у справах сім'ї, молоді та спорту Мирослав Дудчак, генеральний директор "Данон" Україна" Даріо Маркетті, заступник голови комітету з питань фізичного виховання та спорту Міністерства освіти і науки України Анатолій Ільченко.

Ну, і традиційне фото на згадку. Хочеться, щоб іскорки щастя й радості на дитячих обличчях, зафіксовані фотоапаратами того дня, не залишали юних хлопчаків і допомагали їм прокладати собі гідний шлях (футбольний чи ні) у житті.

P.S. Увечері того ж дня всі вісім команд-фіналістів завітали на стадіон "Динамо" імені Валерія Лобановського на перегляд матчу Україна — Казахстан. Там, у перерві матчу, призерів фіналу: команди ЗОШ № 73 міста Львова, ЗОШ № 35 міста Чернігова та Щасливського НВК Київської області тепло вітали президент Федерації футболу України Григорій Суркіс та міністр України у справах сім'ї, молоді та спорту Юрій Павленко.

Ірина ХОЛОД.

СЛОВО — ДІТЯМ

Про те, як пройшов турнір на призи клубу "Шкіряний м'яч", ми поцікавилися в безпосередніх його учасників – юних футболістів. Недаремно ж кажуть, що діти не брешуть...

"УФ" поставив майбутнім футбольним зіркам (у цьому й не сумніваємося, особливо після інтерв'ю) кілька загальних запитань:

1. Що ти очікував від змагань? Які враження?

2. Чи готуватиметесь наступного року взяти участь у турнірі на призи клубу "Шкіряний м'яч"?

3. Які предмети подобаються в школі?

4. Що знаєш про Бразилію (куди поїде переможець турніру)?

Більшість хлопчиків виявилися щирими й балакучими, охоче розповідали про своє захоплення грою мільйонів. І не тільки. Деякі юні гравці трохи соромилися – ну, спишемо це на вік і брак досвіду в спілкуванні з журналістами. Словом, діти – всі різні, зате об'єднані великим святом під назвою "Шкіряний м'яч".

Олег КОВАЛЬЧУК, ЗОШ № 296 міста Києва:

— Я налаштовувався на перемогу, був упевнений, що виграємо. Але команди виявились занадто сильними. Ми зайняли останнє місце, однак дуже тим пишаємося. Це престижно — потрапити до "вісімки" найсильніших команд України серед хлопців нашого віку. Ми — звичайна школа, а граємо проти спортивних. Ще й судді підсуджували. Це дуже дратувало, наприкінці матчу мені хотілося "пройтись" по ногах суперника, але я себе стримував, адже це проти правил.

Обов'язково продовжуватимемо наші заняття футболом, готуватимемось до змагань, фінал яких пройде вже наступного року. Сподіваємося, що знову туди потрапимо. А ще в майбутньому тим запросимо до своєї команди легіонерів.

У школі подобається англійська мова та фізкультура. А взагалі люблю грати на комп'ютері, "сидіти" в Інтернеті, часто буваю на сайті vkontakte. Ще люблю гуляти з друзями. Взагалі-то, вдома я буваю рідко, коли погода погана. А трапляється, коли сильні зливи, "працюю" в своїй домівці рятівником – накриваю друшлями підвіконня, щоб із вікна до кімнати вода не текла.

Бразилія — це велика країна. Там проходить карнавал та грають у футбол. Знаю також, що нещодавно в одному з районів Бразилії впав літак, але що було далі – не в курсі, вже два дні телевізор не дивився...

Сергій ФЕНОЧКА, ЗОШ № 296 міста Києва:

— Як і мої друзі, думав, що ми виграємо, але ми програли два матчі й один зіграли внічию. Ми поступилися тому, що наші найсильніші захисники та воротар поїхали відпочивати, довелося грали без них. Звичайно, засмутилися, що програли. Але, в той же час, мені дуже сподобалось те, що абсолютно всі команди прагнуть виграти, це стимулює краще грати. Надалі будемо працювати над помилками й готуватися на наступний рік.

З-поміж шкільних предметів подобається англійська мова та фізкультура. Люблю гуляти з друзями та грати з ними в футбол.

Що знаю про Бразилію? Ну, там придумали футбол. Ще в цій країні багато відомих футболістів.

Кирило ЛИСЕНКО, ЗОШ № 296 міста Києва:

— А я відчував, що ми програємо, оскільки не було наших найкращих захисників. Команда не може виграти, якщо захист поганий. Але ми не засмучуємося. Будемо працювати, готуватися й обов'язково виграємо наступного року!

У школі, звичайно, люблю фізкультуру, а ще подобається німецька мова. А, взагалі, моє найголовніше захоплення — футбол. Я сам зацікавився футболом, а не батьки привели. Граю з шести років, ходжу до футбольного клубу. Цей вид спорту мені подобається тим, що можна стати популярним, як Рональдіньйо. Дуже хотілося б бути відомим гравцем. Цим би дуже тішилися мої батьки. Взагалі-то, моя мама не дуже схвалює моє захоплення футболом. Але кожного разу я стану відомим, вона все одно радітиме... Ще я люблю грати в комп'ютерні ігри.

У Бразилії народився найкращий футбольний гравець світу Пеле. Ще там карнавали бувають.

Назар ГЛИВКА, ЗОШ села Топорівці Чернівецької області:

— Всі ми чекали перемоги, але так сталося, що програли два матчі й здобули одну нічию. Не засмучуємось. Обов'язково готуватимемось на наступний рік.

У школі подобається географія та фізкультура.

В Бразилії багато хороших футболістів. Ми мріяли їх побачити, але, на жаль, поки не вдалося.

Взагалі, хочу сказати, що такі турніри, як "Шкіряний м'яч", дуже потрібні для розвитку футболу в Україні. Крім того, вони допомагають підтримувати форму, бути завжди готовими вийти на поле, стимулюють грати в футбол, тренуватись.

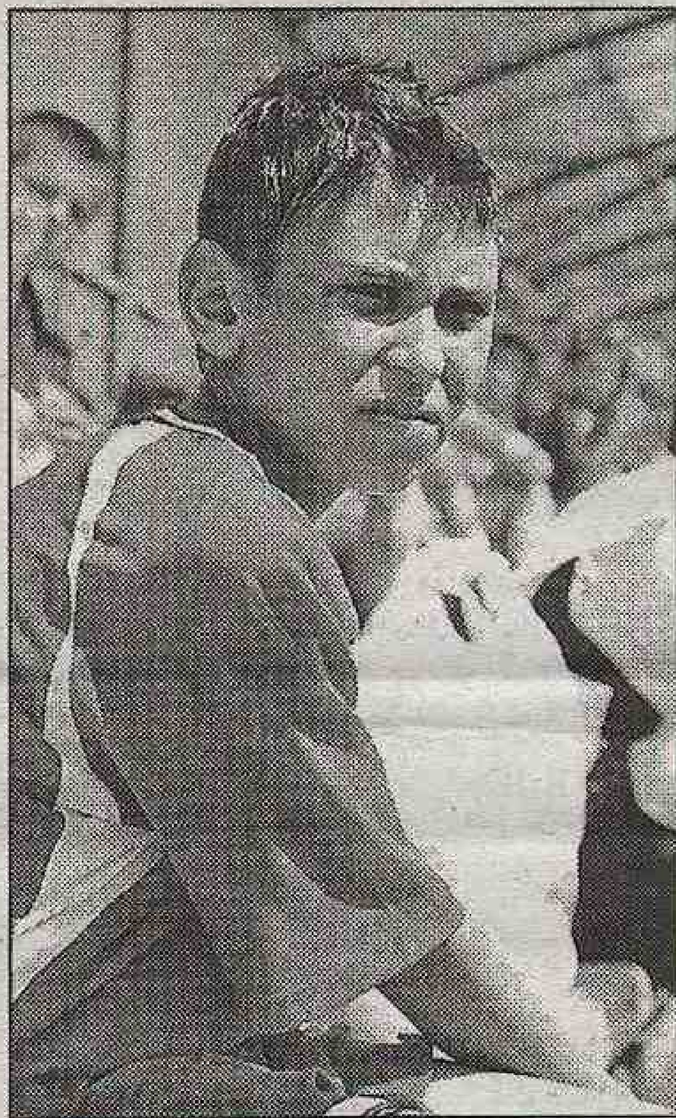

Едуард ШАФАРЕНКО, НВК села Щасливе:

— Я задоволений, ми гідно змагалися, намагалися виграти. Сподобалось, що суперники дуже сильні. Але й ми маємо що показати.

Я хочу стати відомим футболістом, щоб всі мною пишалися, знали мене.

У школі моїм найулюбленішим предметом є математика. А у вільний час полюбляю рибалити, ходжу з батьком на полювання, гуляю зі своїм собакою. Подобається грати в комп'ютерні ігри.

Про Бразилію. Знаю, що столиця цієї країни — Ріо-де-Жанейро. Там грали відомі футболісти: Пеле, Кака, Рональдіньйо, Рональдо, Роберто Карлос.

Владислав УЛЯНЧЕНКО, ЗОШ №20 міста Вінниці:

— Я думав, що виграємо, дуже на це сподівався. Але ми програли з загальним рахунком 3:2. Не сподобалась робота суддів, вони призначали несправедливі штрафні. Взагалі-то, наші суперники і виграли в нас не тільки за рахунок цього — на контратаках і штрафних. Крім того, коли хлопчик із команди, що грала проти нас, взяв у воротарському майданчику м'яча у руки — суддя не дав пенальті! А коли мені розбили ногою губу, арбітр навіть нічого не сказав...

Однак ці маленькі неприємності не змусять мене залишити футбол, буду готуватись! Труднощі тільки загартовують характер. У футболі хотів би чогось досягти, стати відомим футболістом, заробляти гроші, щоб моя сім'я не голодувала.

Футбол обрав для себе тому, що це найпопулярніший та найвідоміший вид спорту в світі.

У школі подобаються такі предмети, як англійська мова та математика. У вільний час граю в теніс.

А в Бразилії дуже гарні футболісти...

Олександр ДЯКОВ, ЗОШ №20 міста Вінниці:

— Я був упевнений, що ми виграємо, нам під силу це зробити. Взагалі, поразки дуже засмучують, але вони й дають відповіді на багато запитань. Я, наприклад, зрозумів, що треба працювати над технікою. А ще поразки загартовують, тому я впевнений, що це піде нам на користь.

У майбутньому мрію стати великим футболістом, щоб допомагати людям. Особливо мені шкода дітей, у яких немає батьків, та гравців, яких травмували в футболі.

Хочу розповісти, як почав займатися футболом. Сиджу я якось на лавці, нічого не роблю. Коли бачу, йдуть мої друзі. Питаю: ви куди. Можна й мені? Пішов. Побачив, як хлопці грають і теж вирішив спробувати. Потім вони почали привозити медалі зі змагань, мені теж захотілось. І з того часу граю вже року три-чотири.

У школі мені подобається англійська та українська мови. У вільний час граю в теніс та більярд.

Що сказати про Бразилію? Там живуть відомі на весь світ футболісти. Я мрію поїхати подивитися на їхню батьківщину.

Анна КРИЖНЯ.
Фото Олександра КОСТАША.

Василь ЛЕСЬКІВ:
МАЄМО КОМАНДУ-ЗІРКУ

Про шлях своїх підопічних до перемоги розповів наставник львів'ян Василь Іванович Леськів.

— Василю Івановичу, як довго ви разом із хлопцями йшли до таких вражаючих результатів?

— Зібралися ми чотири роки тому й одразу почали набирати склад. Ми відібрали тридцять хлопчаків до клубу з понад 150 претендентів. Потім практика, практика, практика. А результат не забарився.

— Чого досягла саме ця команда?

— Ми перемогли в усіх поєдинках фінальних змагань, тепер нам треба гідно представити Україну на міжнародному рівні. Намагатимемося якнайкраще підготуватися до участі в бразильському турнірі.

— Василю Івановичу, а чи багато хлопців, які навчалися під вашим керівництвом, йшли стежкою професійного футболу?

— Звісно, не всі, але такі є. От, наприклад, два хлопці 1988 року народження підписали цьогоріч контракт із львівськими "Карпатами". Та й взагалі один-двоє щороку йдуть "на контракт".

— А кого ви можете виокремити в нинішньому складі вашого колективу?

— Знаєте, нікого. У мене команда-зірка.

Данило ФІЛОНЕНКО.

Андрій БУСЬКО:
Я — ПАТРІОТ!

У юних футболістів із середньої загальноосвітньої школи № 73 міста Львова день 10 червня 2009 назавжди закарбується в пам'яті. Вони — найкращі в Україні! Команду "Карпати" не змогли зупинити ані в кваліфікації, ані на фінальному етапі. Лише перемоги! У вирішальному матчі – 2:0 над однолітками з Чернігова.

Мені вдалося поспілкуватися з найвлучнішим гравцем "Карпат" Андрієм Буськом, до того ж хлопець із чотирма голами виграв гонку бомбардирів чемпіонату й став найкращим в ударах на точність.

— Андрію, як тобі змагання, як Київ?

— Цікаво, хоча в дитячих чемпіонатах участь я беру не вперше, але на "м'ячі" мені дуже сподобалося, нові враження, нові знайомі. Та й столиця вражає.

— Слухай, ти кажеш, що на змаганнях вже не вперше, а де ще грав?

— Ми з "Карпатами" їздили до Варшави, Чернігова, грали на полях Хорватії. До речі, всюди отримували призи.

— Ну, дивись, що "зірочку" підхопиш. Андрію, не розкажеш, як почав займатися футболом?

— Футбол мені подарувала мама, на день народження. Коли мені виповнилося вісім, вона відвела мене до футбольної секції. Так усе й почалося.

— А як ти потрапив до "Крапат"?

— Спочатку я грав у ФК "Мостиськ", і на матчі з "Карпатами" мене помітив Василь Іванович (головний тренер). Потім хлопці сказали, що мною цікавляться. Так я опинився тут.

— То це твій перший трансфер, якою ж була компенсація?

— Ця інформація не розголошується (сміється).

— Яким ти бачиш своє майбутнє, де хочеш грати, коли виростеш?

— У "Карпатах".

— А як же "Реал", "Манчестер Юнайтед", "Мілан"?

— Я — патріот!

Данило ФІЛОНЕНКО.

ПІДСУМКИ ГРУПОВИХ ТУРНІРІВ

Група "А"

ЗОШ с. Топорівці (Чернівецької обл.) — ЗОШ № 296 м. Києва — 0:0

ЗОШ № 73 м. Львова — НВК № 26 м. Кіровограда — 1:0

ЗОШ № 296 м. Києва — НВК № 26 м. Кіровограда — 1:3

ЗОШ с. Топорівці — ЗОШ № 73 м. Львова — 0:1

ЗОШ № 73 м. Львова — ЗОШ № 296 м. Києва — 3:0

НВК № 26 м. Кіровограда — ЗОШ с. Топорівці — 1:0

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. ЗОШ № 73 м. Львова	3	3	0	0	5-0	9
2. НВК № 26 м. Кіровограда	3	2	0	1	4-2	6
3. ЗОШ с. Топорівці	3	0	1	2	0-2	1
4. ЗОШ № 296 м. Києва	3	0	1	2	1-6	1

Група "Б"

НВК с. Щасливе — ЗОШ № 3 м. Алушти — 0:0

ЗОШ № 20 м. Вінниці — ЗОШ № 35 м. Чернігова — 0:2

ЗОШ № 3 м. Алушти — ЗОШ № 35 м. Чернігова — 0:0

НВК с. Щасливе — ЗОШ № 20 м. Вінниці — 1:0

ЗОШ № 20 м. Вінниці — ЗОШ № 3 м. Алушти — 2:0

ЗОШ № 35 м. Чернігова — НВК с. Щасливе — 1:1

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. ЗОШ № 35 м. Чернігова	3	1	2	0	3-1	5
2. НВК с. Щасливе	3	1	2	0	2-1	5
3. ЗОШ № 20 м. Вінниці	3	1	0	2	2-3	3
4. ЗОШ № 3 м. Алушти	3	0	2	1	0-2	2

Майстру шнурують бутси (в ролі майстра кращий гравець Щасливого Едуард Шафаренко).

СТИКОВІ МАТЧІ

Матч за сьоме місце

ЗОШ № 296 м. Києва — ***ЗОШ № 3 м. Алушти АР Крим*** — 1:2

Матч за п'яте місце

ЗОШ с. Топорівці Чернівецької області — ***ЗОШ № 20 м. Вінниці*** — 0:2

Матч за третє місце

НВК № 26 м. Кіровограда — ***НВК с. Щасливе Київської області*** — 1:3

Матч за перше місце

ЗОШ № 73 м. Львова — ЗОШ № 35 м. Чернігова — 2:0

По завершенні турніру організатори змагань визначили найкращих гравців кожної з команд. Ними стали:

Дмитро Федюкін (ЗОШ № 3 м. Алушти)

Олександр Химанич (ЗОШ № 35 м. Чернігова)

Вадим Качанов (НВК № 26 м. Кіровограда)

Назар Вербицький (ЗОШ № 73 м. Львова)

Едуард Шафаренко (НВК с. Щасливе)

Василь Нікіфоров (ЗОШ с. Топорівці Чернівецької обл.)

Олексій Мельник (ЗОШ № 20 м. Вінниці)

Сергій Феночка (ЗОШ № 296 м. Києва)

Кращий гравець киян Сергій Феночка.

У вправах із ***жонглювання*** переміг Петро Вайпан (ЗОШ с. Топорівці Чернівецької обл.), а в ***ударах на точність*** найкращим став Андрій Бусько (ЗОШ № 73 м. Львова).

ДЮФЛ

U-16. Група 1

16 тур
23 травня — субота

Атлет — Динамо — 1:2

17 тур
30 травня — субота

ДЮСШ-15 Київ — Динамо — 1:1

Полісся — Арсенал — 0:0

Юність — Княжа — 1:1

Зміна-Оболонь — МФК Кремінь — 2:1

РВУФК Київ — Атлет — 5:0

18 тур
6 червня — субота

МФК Кремінь — РВУФК Київ — 0:2

Княжа — Зміна-Оболонь — -:+

Арсенал — Юність — 1:0

Динамо — Полісся — 3:0

Атлет — ДЮСШ-15 Київ — 3:1

	І	В	Н	П	М	О
1. РВУФК (Київ)	18	14	2	2	48-5	44
2. Динамо (Київ)	18	10	5	3	30-10	35
3. Зміна-Оболонь (Київ)	18	9	5	4	19-16	32
4. МФК Кремінь (Кременчук)	18	7	4	7	20-23	25
5. Юність (Чернігів)	18	6	6	6	16-17	24
6. Княжа (Щасливе)	18	7	2	9	17-29	23
7. ДЮСШ-15 (Київ)	18	6	4	8	22-30	22
8. Полісся (Житомир)	18	4	5	9	9-21	17
9. Атлет (Київ)	18	4	2	12	16-33	14
10. Арсенал (Київ)	18	3	5	10	5-18	14

U-16. Група 2

16 тур
23 травня — субота

Олімпік-УОР — ФК Дніпро — 1:0

Арсенал — Шахтар — 1:5

Металург — Металіст — 3:2

17 тур
30 травня — субота

ЛВУФК Луганськ — Іллічівець — 2:1

Металіст — УФК Харків — 0:1

Шахтар — Металург — 2:0

ФК Дніпро — Арсенал — 6:0

Олімпік-УОР — Сталь — 3:0

18 тур
6 червня — субота

Арсенал — Олімпік-УОР — 2:2

Металург — ФК Дніпро — 0:3

УФК Харків — Шахтар — 1:3

Сталь — ЛВУФК Луганськ — 2:1

Іллічівець — Металіст — 1:1

	І	В	Н	П	М	О
1. Шахтар (Донецьк)	18	15	1	2	56-14	46
2. ФК Дніпро (Дніпропетровськ)	18	13	1	4	46-13	40
3. УФК (Харків)	18	10	3	5	30-21	33
4. Металіст (Харків)	18	10	3	5	30-19	33
5. Металург (Донецьк)	18	8	5	5	42-20	29
6. Олімпік-УОР (Донецьк)	18	8	3	7	20-19	27
7. Іллічівець (Маріуполь)	18	4	2	12	12-38	14
8. Арсенал (Харків)	18	3	4	11	16-49	13
9. ЛВУФК (Луганськ)	18	3	4	11	12-32	13
10. Сталь (Алчевськ)	18	2	2	14	14-53	8

U-16. Група 3

17 тур
30 травня — субота

ФК Сев.-СДЮШОР-5 — УФК Дніпропетровськ — 1:0

ДЮСШ-11 Чорноморець — Кривбас — 0:0

Інтер — УОР Сімферополь — 2:0

Металург — Чорноморець — 2:0

Торпедо — Моноліт — 2:5

18 тур
6 червня — субота

Кривбас — Інтер — 2:3

Чорноморець — Торпедо — 0:0

УОР Сімферополь — ФК Сев.-СДЮШОР-5 — 1:0

Моноліт — ДЮСШ-11 Чорноморець — 3:1

УФК Дніпропетровськ — Металург — 2:0

	І	В	Н	П	М	О
1. ДЮСШ-11 Чорноморець (Одеса)	18	14	2	2	34-12	44
2. Моноліт (Іллічівськ)	18	12	2	4	46-17	38
3. Металург (Запоріжжя)	18	10	3	5	27-17	33
4. Інтер (Дніпропетровськ)	18	9	5	4	27-15	32
5. Чорноморець (Одеса)	18	7	3	8	25-23	24
6. Кривбас (Кривий Ріг)	18	7	3	8	23-26	24
7. УОР (Сімферополь)	18	5	3	10	13-24	18
8. ФК Сев.-СДЮШОР-5 (Севастополь)	18	4	4	10	16-32	16
9. Торпедо (Миколаїв)	18	4	3	11	20-42	15
10. УФК (Дніпропетровськ)	18	3	2	13	12-35	11

U-16. Група 4

16 тур
23 травня — субота

СДЮШОР Нива — Карпати — 0:5

17 тур
30 травня — субота

СДЮШОР Ужгород — СДЮШОР Тернопіль — 0:1

Спартак — УФК Львів — 3:0

Карпати — КОЛІПС Штурм — 1:0

СДЮШОР Нива — Буковина — 0:2

BRW-BIK — Волинь — 4:0

18 тур
6 червня — субота

КОЛІПС Штурм — СДЮШОР Нива — 1:0

Волинь — Карпати — 1:3

УФК Львів — BRW-BIK — 2:0

СДЮШОР Тернопіль — Спартак — 1:1

Буковина — СДЮШОР Ужгород — -:+

	І	В	Н	П	М	О
1. Карпати (Львів)	18	14	4	0	42-12	46
2. УФК (Львів)	18	11	5	2	29-15	38
3. BRW-BIK (Володимир-Волинський)	18	11	4	3	30-10	37
4. Буковина (Чернівці)	18	8	3	7	26-19	27
5. СДЮШОР (Тернопіль)	18	7	6	5	25-19	27
6. Спартак (Івано-Франківськ)	18	5	7	6	20-19	22
7. СДЮШОР Нива (Вінниця)	18	5	3	10	16-38	18
8. КОЛІПС Штурм (Костопіль, Рівненська)	18	3	4	11	10-23	13
9. Волинь (Луцьк)	18	2	5	11	12-31	11
10. СДЮШОР (Ужгород)	18	3	1	14	10-34	10

U-17. Група 1

17 тур
30 травня — субота

Динамо — ДЮСШ-15 Київ — 6:0

Атлет — РВУФК Київ — 0:2

МФК Кремінь — Зміна-Оболонь — 1:1

Княжа — Юність — 4:0

Арсенал — Полісся — 4:0

18 тур
6 червня — субота

Полісся — Динамо — +:-

Юність — Арсенал — 1:4

Зміна-Оболонь — Княжа — 0:0

РВУФК Київ — МФК Кремінь — 0:0

ДЮСШ-15 Київ — Атлет — 4:3

	І	В	Н	П	М	О
1. Динамо (Київ)	18	14	2	2	52-5	41
2. РВУФК (Київ)	18	12	2	4	38-19	38
3. Арсенал (Київ)	18	11	4	3	39-8	37
4. МФК Кремінь (Кременчук)	18	10	6	2	42-10	36
5. Зміна-Оболонь (Київ)	18	8	5	5	18-14	29
6. Юність (Чернігів)	18	6	2	10	20-35	20
7. ДЮСШ-15 (Київ)	18	4	4	10	15-30	16
8. Атлет (Київ)	18	5	0	13	16-57	15
9. Княжа (Щасливе)	18	4	3	11	11-32	15
10. Полісся (Житомир)	18	1	2	15	4-45	5

U-17. Група 2

17 тур
30 травня — субота

Металург — Шахтар — 0:2

Сталь — Олімпік-УОР — 1:1

УФК Харків — Металіст — 2:3

Іллічівець — ЛВУФК Луганськ — 2:0

Арсенал — ФК Дніпро — 1:1

18 тур
6 червня — субота

Металіст — Іллічівець — 0:2

Шахтар — УФК Харків — 4:3

ФК Дніпро — Металург — 1:0

Олімпік-УОР — Арсенал Харків — 5:1

ЛВУФК Луганськ — Сталь Алчевськ — 1:0

	І	В	Н	П	М	О
1. Шахтар (Донецьк)	18	17	1	0	82-13	52
2. Металург (Донецьк)	18	10	4	4	29-14	34
3. Олімпік-УОР (Донецьк)	18	9	2	7	33-21	29
4. ФК Дніпро (Дніпропетровськ)	18	9	2	7	33-21	29
5. УФК (Харків)	18	7	2	9	41-39	23
6. ЛВУФК (Луганськ)	18	6	3	9	19-31	21
7. Сталь (Алчевськ)	18	5	6	7	29-38	21
8. Іллічівець (Маріуполь)	18	5	3	10	24-53	18
9. Арсенал (Харків)	18	4	3	11	16-50	15
10. Металіст (Харків)	18	4	2	12	11-37	14

U-17. Група 3

17 тур
30 травня — субота

УОР Сімферополь — Інтер — 1:1

Кривбас — ДЮСШ-11 Чорноморець — 3:0

Чорноморець — Металург — 3:1

Моноліт — Торпедо — 3:1

УФК Дніпропетровськ — ФК Сев.-СДЮШОР-5 — -:+

18 тур
6 червня — субота

Металург — УФК Дніпропетровськ — 3:0

Торпедо — Чорноморець — 2:5

ДЮСШ-11 Чорноморець — Моноліт — 1:2

Інтер — Кривбас — 2:1

ФК Сев.-СДЮШОР-5 — УОР Сімферополь — 1:1

	І	В	Н	П	М	О
1. ФК Сев.-СДЮШОР-5 (Севастополь)	18	10	5	3	23-14	35
2. Чорноморець (Одеса)	18	9	6	3	32-19	33
3. Металург (Запоріжжя)	18	9	5	4	30-18	32
4. Моноліт (Іллічівськ)	18	9	3	6	19-17	30
5. Інтер (Дніпропетровськ)	18	6	6	6	22-22	24
6. УОР (Сімферополь)	18	5	8	5	16-17	23
7. Торпедо (Миколаїв)	18	6	2	10	17-31	20
8. ДЮСШ-11 Чорноморець (Одеса)	18	5	3	10	15-23	18
9. УФК (Дніпропетровськ)	18	3	6	9	22-30	15
10. Кривбас (Кривий Ріг)	18	2	8	8	15-20	14

U-17. Група 4

17 тур
30 травня — субота

Буковина — СДЮШОР Нива — 0:2

Волинь — BRW-BIK — 0:1

УФК Львів — Спартак — 1:1

СДЮШОР Тернопіль — СДЮШОР — 3:0

КОЛІПС Штурм — Карпати — 1:1

18 тур
6 червня — субота

Спартак — СДЮШОР Тернопіль — 6:0

BRW-BIK — УФК Львів — 2:1

Карпати — Волинь — 1:0

СДЮШОР Ужгород — Буковина — +:-

СДЮШОР Нива — КОЛІПС Штурм — 2:4

	І	В	Н	П	М	О
1. BRW-BIK (Володимир-Волинський)	18	10	5	3	24-14	35
2. КОЛІПС Штурм (Костопіль, Рівненська)	18	10	4	4	37-19	34
3. СДЮШОР (Ужгород)	18	10	3	5	22-17	33
4. Карпати (Львів)	18	9	6	3	31-10	33
5. УФК (Львів)	18	9	4	5	29-11	31
6. Волинь (Луцьк)	18	9	2	7	36-21	29
7. СДЮШОР (Тернопіль)	18	7	1	10	26-32	22
8. Спартак (Івано-Франківськ)	18	4	3	11	20-34	15
9. СДЮШОР Нива (Вінниця)	18	4	1	13	18-40	13
10. Буковина (Чернівці)	18	2	3	13	15-60	6

Матеріал підготувала Ганна ГУМЕННА.

МАРАДОНА-ГРАВЕЦЬ, МАРАДОНА-ТРЕНЕР:

СЛОН І МОСЬКА — ДВА В ОДНОМУ

Наш Роман Єременко постраждав від росіян.

ЄВРОПА

Група 1

ГЕТЕБОРГ

Швеція — Мальта — 4:0 (1:0).

Суддя: Мюрдей (Шотландія).

Швеція: Ісакссон, Сафарі, Мельберг, Майсторович, Йоханссон, В.Ельм (Холмен, 80), Р.Ельм (Ларссон, 78), Свенссон, Чельстрем, Ібрагимович, Берг (Хісен, 78).

Мальта: Хогг, Каруана, Байада, Агіус (М.Мускат, 85), Хатчинсон, Дімех, Бріффа, Богданович, А.Мускат (Саммут, 89), Шембрі (Фенеш, 78), Пасе.

Голи: Чельстрем (22), Майсторович (52), Ібрагимович (56), Берг (58).

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Данія	6	5	1	0	13-2	16
2. *Угорщина*	*6*	*4*	*1*	*1*	*8-2*	*13*
3. Португалія	6	2	3	1	8-4	9
4. Швеція	6	2	3	1	6-2	9
5. Албанія	8	1	3	4	4-8	6
6. Мальта	8	0	1	7	0-21	1

Група 4

ХЕЛЬСІНКІ

Фінляндія — Росія — 0:3 (0:1).

Суддя: Плауц (Австрія).

Фінляндія: Яаскеляйнен, Пасанен, Хюопяя, Тихінен, Калліо (Мойсандер, 54), Хейккінен, А.Єременко (Колкка, 62), Р.Єременко, Літманен (Тайніо, 68), Форсселль, Йоханссон.

Росія: Акинфеев, В.Березуцький, Колодін, Ігнашевич, Жирков, Бистров (Семак, 77), Денисов, Семшов, Зирянов, Аршавін, Кержаков (Павлюченко, 67).

Голи: Кержаков (27, 53), Зирянов (71).

Збірна Росії за всіма статтями розгромила в Хельсінкі команду з Фінляндії, здобувши вкрай важливу для себе, в стратегічному плані, перемогу в рамках відбірного турніру чемпіонату світу-2010! За чотири тури до фінішу росіянам лише до одного очка скоротили відставання від збірної Німеччини і в той же час на п'ять очок відірвалися від фінів, майже гарантувавши собі, як мінімум, друге місце в групі. Проте з такою грою, як на Олімпійському стадіоні в Хельсінкі, росіяни цілком здатні на більше!

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Німеччина	6	5	1	0	18-4	16
2. *Росія*	*6*	*5*	*0*	*1*	*12-3*	*15*
3. Фінляндія	6	3	1	2	8-10	10
4. Уельс	7	3	0	4	5-7	9
5. Азербайджан	5	0	1	4	0-5	1
6. Ліхтенштейн	6	0	1	5	1-15	1

19 серпня — середа

Азербайджан — Німеччина

ГРУПА 7

ТОРШАВН

Фарерські острови — Сербія — 0:2 (0:1).

Суддя: Леві (Ізраїль).

Фарерські острови: Міккелсен, Наес, Давідсен, Бо, Грегерсен, Даніелсен, Бенжамінсен, Олсен (Петерсен, 78), Локін, Холст (Флотум, 87), Самуельсен (Якобсен, 68).

Сербія: Стойкович, Суботич, Іванович, Пантелич (Лазович, 66), Миляш, Лукович, Йованович (Сулеймані, 77), Жигич, Кузманович, Красич (Качар, 83), Коларов.

Голи: Йованович (44), Суботич (61).

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Сербія	7	6	0	1	15-5	18
2. *Франція*	*5*	*3*	*1*	*1*	*7-6*	*10*
3. Литва	7	3	0	4	6-6	9
4. Австрія	6	2	1	3	7-9	7
5. Румунія	6	2	1	3	7-10	7
6. Фарерські острови	5	0	1	4	1-7	1

19 серпня — середа

Фарерські острови — Франція

Група 9

РОТТЕРДАМ

Голландія — Норвегія — 2:0 (1:0).

Суддя: Баскаков (Росія).

Голландія: Стекеленбург, Хейтинга, Ойєр, Матийсен, ван Бронкхорст (Брафхейд, 46), ван Боммель, ван Персі (Хунтелар, 82), Шарс, Куйт, ван дер Варт, Роббен (Бабел, 77).

Норвегія: Кнудсен, Хойланд, Вайлер, Вінснес (Тетті, 78), Февангг, Д.Рійзе, Б.Рійзе (Братен, 41), Хаугер, Карью, Педерсен, Гриндхейм (Ск'елбред, 66)

Голи: Ойєр (32), Роббен (51).

В суботу збірна Голландії, здолавши на виїзді ісландців (2:1), стала першою європейською збірною, яка гарантувала собі путівку до фінальної стадії чемпіонату світу-2010. Обігравши в середу Норвегію з результатом 2:0, «помаранчеві» закріпили успіх і продовжили свою переможну серію до семи матчів. Цікаво, що тренер збірної Голландії Берт ван Марвейк наполіг на тому, щоб у його підопічних не було ніякої розслабленості, незважаючи на достроков завоювання путівки у фінальний турнір. Склад команди на гру з норвежцями майже співпадав з тим, який ван Марвейк вибрав у суботу на поєдинок проти ісландців.

СКОП'Є

Македонія — Ісландія — 2:0 (1:0).

Суддя: Еннжимі (Франція).

Македонія: Ніколоський (Пасковський, 73), Попов, Седлоський, Мітреський, Георгієвський, Шумулікоський (Грозданоський, 77), Пандев, Наумоський, Деспотовський, Лазаревський, Стойков (Івановський, 64).

Ісландія: Гуннлейфссон, Оттесен, Ерікссон, Сігурдссон, Йонссон (Саєварссон, 60), Стейнссон, Гуннарссон, Гісласон, Халфредссон, Палмасон, Смарасон.

Голи: Стойков (9), Івановський (85).

Точні удари Стойкова й Івановського, який дебютував на міжнародній арені, принесли Македонії другу перемогу у відбірковому циклі чемпіонату світу-2010. У підсумку македонці зрівнялися за набраними очками з Шотландією.

Підготував Юрій ГРОМОВ.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. ГОЛЛАНДІЯ	7	7	0	0	16-2	21
2. *Шотландія*	*5*	*2*	*1*	*2*	*4-6*	*7*
3. Македонія	6	2	1	3	4-7	7
4. Ісландія	7	1	1	5	6-12	4
5. Норвегія	5	0	3	2	2-5	3

19 серпня — середа

Норвегія — Шотландія

КОНКАКАФ

5 ТУР

Гондурас — Сальвадор — 1:0 (1:0)

Гол: Пайон (13).

Мексика — Тринідад і Тобаго — 2:1 (1:1)

Голи: Франко (1), Рохас (51) — Тінто (45).

Становище команд: Коста-Ріка — 12 (5), США — 10 (5), Гондурас — 7 (5), Мексика — 6 (5), Сальвадор — 5 (5), Тринідад і Тобаго — 2 (5).

АЗІЯ

9 ТУР

Група 1

Австралія — Бахрейн — 2:0 (0:0)

Голи: Стерйовськи (55), Керні (88).

Японія — Катар — 1:1 (1:0)

Голи: Алі Албіналі (2, автогол) — Алі Яхія (53, пен.).

Становище команд: Австралія — 17 (7), Японія — 15 (7), Бахрейн — 7 (7), Катар — 6 (8), Узбекистан — 4 (7).

Група 2

Південна Корея — Саудівська Аравія — 0:0

Іран — ОАЕ — 1:0 (0:0)

Гол: Алі Карімі (53).

Становище команд: Південна Корея — 15 (7), Північна Корея, Саудівська Аравія — 11 (7), Іран — 10 (7), ОАЕ — 1 (8).

ПІВДЕННА АМЕРИКА

Еквадор — Аргентина — 2:0 (0:0).

Еквадор: Елісага, Уртадо, Нобоа (Паласіос, 46), Теноріо (Мендес, 13), Кайседо (Гуеррон, 79), Кастильо, Айові, Валенсія, Еспиноса, Реаско.

Аргентина: Андухар, Демікеліс, Гаго (Верон, 75), Хейнце (Дієго Міліто, 82), Максі Родригес, Занетті, Мессі, Тевес (Бергессіо, 67), Батталья, Оттамені, Гутьєрес.

Голи: Айові (72), Паласіос (83).

Ех, Аргентина – біль мій. Вам не здається, що Марадона зі своїми підопічними на футбол «забив», і більше розважається. Програли Болівії 1:6, тепер от Еквадору 0:2, так і повз Кубок світу можна пролетіти. Ще одна така ганебна поразка – і поїде Марадона відпочивати на Кубу.

Чилі — Болівія — 4:0 (1:0).

Чилі: Браво, Понсе, Міллар (Ісла, 83), Санчес, Суазо (Мансілла, 83), Гонсалес, Естрада, Фернандес (Вальдівія, 68), Босехур, Медел, Хара.

Болівія: Аріас, Пена, Варгас, Ріверо, Роблес (Вака, 83), Р.Гарсія, Да Роса (Йесеротте, 45), Ескобар, І.Гарсія, Торріко (Рейєс, 57), Ральдес.

Голи: Босехур (43), Естрада (74), Санчес (78, 88).

Вилучення: І. Гарсія (71).

Венесуела — Уругвай — 2:2 (1:0).

Венесуела: Вега, Чакон (Веласкес, 58), Рей, Салазар, Рінкон, Мальдонадо (Федор, 62), Гонсалес (Пена, 70), Фуенмайор, Лусена, Морено, Аранго.

Уругвай: Кастильо, Лугано, Годін, Фусіле, Суарес (Абреу, 68), Форлан, Максі Перейра, Перес, Касерес (Кавані, 81), Амадо, Фернандес (Родригес, 45).

Голи: Мальдонадо (9), Рей (75) — Суарес (61), Форлан (72).

Продовжує розчаровувати збірна Уругваю, яка не змогла в гостях переграти Венесуелу. Тепер становище перших чемпіонів світу вкрай скрутне – команда випала з прохідної четвірки на мундіаль, а попереду — далеко не легкий графік матчів.

Колумбія — Перу — 1:0 (1:0).

Колумбія: Оспіна, Йепес, Марин, Ф.Варгас (Агуїлар, 54), Гарсія, Торрес (Пабло Піно, 66), Гуарін, Переа, Сапата, Цуніга, Рентерія (Родальєга, 45).

Перу: Бутрон, Родригес, Вільчес, Самбрано, Х.Варгас (Трухільо, 21), Гуереро (Ренгіфо, 87), Рамірес, де Роса, де ла Аса, Фано, Баллон (Санчес, 81).

Гол: Гарсія (25).

Бразилія — Парагвай — 2:1 (1:1).

Бразилія: Жуліо Сезар, Дані Алвеш, Лусіо, Жуан, Феліпе Мело, Клебер, Елано (Рамірес, 59), Жилберто Силва, Кака, Нілмар (Пато, 74), Робиньо (Клеберсон, 85).

Парагвай: Вільяр, Верон, Каніса, Х.С.Касерес, Бонет (Бенітес, 69), Ледесма (Акіно, 61), Мартінес (Лопес, 77), Кабаньяс, да Сілва, В.Касерес, Ріверос.

Голи: Робиньо (40), Нілмар (49) — Кабаньяс (25).

Той, хто перемагав у цьому матчі, відсотків на 80 гарантував собі путівку на мундіаль.

Цікаво, що "селесао" під керівництвом Дунги набагато охоче перемагають в гостях, ніж у рідних стінах. А по-друге, збірна Парагваю – єдина південноамериканська команда, яка змогла обіграти бразильців у цьому відбірному турнірі. Матч першого кола – в парагвайському Асунсйоні на стадіоні "Дефенсорес дель Чако" 15 червня минулого року між збірними Бразилії й Парагваю закінчився перемогою господарів – 2:0, авторами голів були Роке Санта Круз і Сальвадор Кабаньяс.

Не дивно, що пентакампеони хотіли відразу убити двох зайців – і реванш взяти, і вирватися на першу сходинку таблиці. Бажання окрилених бразильців остудив "злий геній" Кабаньяс, який в середині першого тайму вивів парагвайців вперед. Кака і К° прийшли до тями під завісу тайму, і відразу ж повернули статус-кво зусиллями Робиньо. Тільки-но розпочався другий тайм, як Бразилія вийшла вперед. До кінця гри кудесники м'яча повинні були забивати ще принаймні двічі, однак і 2:1 для них виявився прийнятним рахунком.

Підготував Михайло РЄЗНІК.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Бразилія	14	7	6	1	25-6	27
2. Чилі	14	8	2	4	23-14	26
3. Парагвай	14	7	3	4	20-13	24
4. Аргентина	14	6	4	4	19-15	22
5. *Еквадор*	*14*	*5*	*5*	*4*	*18-20*	*20*
6. Уругвай	14	4	6	4	23-16	18
7. Колумбія	14	4	5	5	7-11	17
8. Венесуела	14	5	2	7	17-24	17
9. Болівія	14	3	3	8	19-30	12
10. Перу	14	1	4	9	7-29	7

Курити у команданте Дієго виходить значно краще, ніж тренувати.

«ДЕСНА» — ПФК «СЕВАСТОПОЛЬ»

Алло, Чернігів!

Михайло ДУНЕЦЬ:

ЦІНУЄМО ПІДТРИМКУ НАШИХ УБОЛІВАЛЬНИКІВ

З поєдинками "Десни" із севастопольцями в чернігівських любителів футболу пов'язано чимало приємних споминів. Досить згадати гру 16 вересня 2007 року, коли чернігівцям вдалося вирвати перемогу в драматичному поєдинку на стадіоні імені Юрія Гагаріна завдяки двом дальнобійним пострілам у дев'ятку Дмитра Колодіна. І ось — чергове "побачення".

— Михайле Михайловичу! — звертаюся до наставника деснянців. — ***Перед останнім ігровим днем нинішньої першості команда перебуває на сьомому місці. Таким же було її турнірне становище за підсумками літньо-осінньої частини чемпіонату, коли нею керували два ваші попередники, яким, до речі, випало працювати в значно кращих умовах. Тим часом нинішня "Десна" мала шанси піднятися й вище. Але їх перекреслила поразка в Краснокутську від "Геліоса". Що ж, на ваш погляд, завадило добитися позитивного результату у важливому поєдинку з одним із аутсайдерів?***

— Звісно, внутрішні "розбори польотів" у команді були проведені. Однак, думається, цей матч слід розглядати, насамперед, у загальному контексті. А весняний виступ наших хлопців вважаю маленьким подвигом. Адже їм доводилося грати, коли не було ні грошей, ні ґрунтовної підготовки в зимово-весняному антракті (мається на увазі його тривалість). Обстановка, що й казати, була нервозною. Але хлопці виходили на поле і боролись, як могли. Причому, за умови, що виплата заробітної плати усе відтягувалася, а про хоч би якісь преміальні взагалі не велося жодної мови. Тільки ж ніщо й справді не минає безслідно. Є таке поняття — психологічна втома, і нерідко вона виплескується саме тоді, коли ситуація змінюється на краще.

— Перейдемо до недільного матчу. Чим більшою інформацією про суперника володіє тренер, тим конкретнішим може бути план на гру...

— Ясна річ, відеокасета із записами "Севастополя" в нас є.

— А чи маєте змогу виставити на завершальну гру сезону стартовий склад команди, який вважаєте на сьогодні оптимальним?

— Перед більшістю попередніх календарних матчів такої можливості не було. Травми, вилучення, перебір жовтих карток... А ось сьогодні (розмова відбувалася увечері в середу. — ***Прим.авт.***) усі в строю. І хочеться сподіватися, що така готовність буде й у день матчу.

— Який же настрій панує у команді?

— Нормальний, робочий. Адже останні перипетії в футбольному клубі дають підстави сподіватися, що в ньому, зрештою, настала стабільність і фінансові тили будуть надійними. А це й потрібно у першу чергу.

— Михайле Михайловичу! У ці дні ви цікаві читачам "Українського футболу" й тим, що вам довірені обов'язки головного тренера збірної першої національної ліги в розиграші "Кубка ПФЛ", який наприкінці червня відбудеться в Сумах. Ви вже приступили до цієї роботи?

— Безперечно. Як повідомлялося у ЗМІ, в цьому турнірі візьмуть участь збірні обох груп другої ліги національного чемпіонату, а також збірна юнацька (1992 р.н.) України. Але тут напрошується одне уточнення: в заявках команд мають бути футболісти не старші 1989 р.н. У збірну першої ліги наш тренерський штаб (до нього також увійшли тренери "Десни" Ярослав Бобиляк і Юрій Овчаров) включив представників десяти футбольних клубів. Це "Волинь", "Дністер", "Десна", ПФК "Олександрія", "Нафтовик-Укрнафта", "Ігросервіс", "Закарпаття", "Енергетик", "Прикарпаття", "Геліос".

— І насамкінець, ще трохи про матч "Десна" — ПФК "Севастополь". Що ви чекаєте від своїх підопічних на завершення сезону?

— Очікую, що вони не розчарують уболівальників. У Чернігові просто-таки чудова футбольна публіка. В усякому разі, цьогорічної весни її потужна моральна підтримка неабияк допомагала "Десні" в напружених протистояннях на своєму полі. І грою проти "Севастополя" наші хлопці мають засвідчити, що вони по-справжньому цінують цю підтримку.

Віктор МУХА.

Алло, Севастополь!

Олег ЛЕЩИНСЬКИЙ:

ХОЧЕМО УВІЙТИ В ІСТОРІЮ СВОГО МІСТА

— Олеже Станіславовичу, команда вже відійшла від попереднього матчу (у 33-му турі "Севастополь" поступився вдома "Оболоні" — 1:4. — Прим. авт.)?

— Настрій перед виїздом до Чернігова в нас бойовий, і ми будемо грати винятково на перемогу. Інший результат нас не влаштовує. Ми ще не втратили шансів посісти призове місце. Тому битимемося до останнього.

— Статистика зустрічей із чернігівцями не на користь севастопольців...

— Ми на це не звертаємо уваги. Кожна гра — це окремий бій. Від цього матчу залежить, чи посядемо ми шосте місце, чи третє.

— Чи є перед виїздом до Чернігова кадрові проблеми?

— На щастя, усі травмовані гравці вже відновилися. Хворих у нас практично немає. Єдиний — це Антон Ізвеков, у якого висока температура. Думаю, він не зможе нам допомогти в цьому матчі.

— Для нього це був би цікавий матч, все-таки проти колишньої команди...

— Кілька днів у нього була температура. Якщо зможе відновитися — гратиме. Якщо ні, то ні.

— Вам раніше доводилося грати проти команд Михайла Дунця?

— Ми грали лише на зборах, але тренувальний процес — це одне, а офіційні матчі — це інше. "Севастополь" ніколи раніше не досягав таких результатів, і ми хочемо потрапити в історію свого міста.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

Статистика знає все!

СЕВАСТОПОЛЬ: ЧОТИРНАДЦЯТЬ РОКІВ БЕЗ ПЕРЕМОГ

Вперше в очних поєдинках суперники зустрілися 14 березня 1992 року в першому незалежному чемпіонаті України. За підсумками останнього екс-союзного чемпіонату обидві команди потрапили до першої ліги. "Чайка" — таку назву носила тоді севастопольська команда — перемогла на однойменному стадіоні свого суперника з рахунком 3:0. Вдома чернігівцям вдалося реваншуватися — 2:0. За підсумками того сезону севастопольці опустилися до другої ліги, а "Десна" ще два сезони виступала в першій. І от в четвертому чемпіонаті суперники знову помірялися силами, тепер вже серед команд другої ліги. Знову в першому колі перемога севастопольців на своєму стадіоні — 3:2 і реванш чернігівців вдома — 1:0.

Після цього стежинки суперників розійшлися. Чернігівці двічі поверталися до першої ліги, а севастопольська команда, яка виступала після цього під назвами "Чорноморець", "Чайка-ВМС", ФК "Севастополь", навіть втрачала професіональний статус. Виступаючи в другій лізі, команди до однієї групи не потрапляли. І тільки в 17-му чемпіонаті, коли севастопольці нарешті вибороли путівку до першої ліги, суперники знову помірялися силами. В Чернігові сильнішими були господарі — 3:1. Не вдалося севастопольцям взяти реванш у матчі другого кола — нічия 1:1. Сильнішою була "Десна" і в матчі першого кола нинішньої першості, здолавши свого суперника в Севастополі — 1:0. Всього ж команди провели в першій лізі п'ять очних поєдинків. Поки що беззаперечна перевага чернігівських футболістів: три перемоги за однієї поразки, різниця забитих і пропущених м'ячів 7 — 5.

В цих матчах діями деснянців керували три головні тренери. По два матчі команда провела під орудою Юрія Грузнова та Сергія Кучеренка. А от на матч у неділю чернігівців виведе четвертий наставник, який прийняв команду перед початком весняної першості — Михайло Дунець. У кримчан, як і в першому колі, діями команди буде керувати Олег Лещинський. Крім нього, із севастопольцями працювали Олексій Рудика та нинішній наставник "Таврії" Сергій Пучков, з яким команда і вийшла до першої ліги.

Чернігівські тренери задіяли в очних поєдинках 50 гравців. Найбільше матчів (по три) провели Сергій Кучеренко (молодший), Богдан Кобець і Володимир Чуланов. У севастопольців на поле виходили 44 гравці. По три матчі зіграли п'ять футболістів.

Найкращий бомбардир очних поєдинків — чернігівець Дмитро Колодін, який відзначився дублем. У кримчан голи забивали чотири футболісти (один автогол у пасиві Чуланова).

Валерій ЧЕРНЕЦЬ.

АФІША

Нафтовик-Укрнафта — Княжа — +:-

Закарпаття — Прикарпаття

14 червня — неділя. 18.00

Суддя: П. Чижевський (Київ)
Дискваліфіковані: Невуче ("Закарпаття"), Гаврилишин ("Прикарпаття")
Прогноз "УФ" — 1:1

Оболонь — Фенікс-Іллічівець

14 червня — неділя. 18.00

Суддя: А. Ноздрачов (Харків)
Дискваліфікований: Лень ("Оболонь")
Прогноз "УФ" — 2:0

Десна — ПФК Севастополь

14 червня — неділя. 18.00

Суддя: В. Бондар (Харків)
Дискваліфіковані: —
Прогноз "УФ" — 3:2

Динамо-2 — Геліос

14 червня — неділя. 18.00

Суддя: О. Іванов (Донецьк)
Дискваліфіковані: —
Прогноз "УФ" — 0:1

Ігросервіс — Енергетик

14 червня — неділя. 18.00

Суддя: В. Головко (Дніпропетровськ)
Дискваліфіковані: Агарин ("Ігросервіс") Чапко, ("Енергетик")
Прогноз "УФ" — 0:0

Сталь — Дністер

14 червня — неділя. 18.00

Суддя: Ю. Фощій (Черкаси)
Дискваліфіковані: —
Прогноз "УФ" — 2:2

ПФК Олександрія — Кримтеплиця

14 червня — неділя. 18.00

Суддя: С. Скирда (Харків)
Дискваліфіковані: Сирота, Кирилов (обидва — ПФК "Олександрія"), Войнаровський ("Кримтеплиця")
Прогноз "УФ" — 3:1

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України». Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua
Сайт:www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора Л. О. МАКСИМЕНКО
Черговий по номеру І. С. ХОЛОД
Видруковано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025083.
Індекс 60994.